

13. (On na ni) ki o sɔ ᜄru di qmɔ.

فَكُلْ رِبَّةً

14. Tabi fifun (awon enia) ni onjɛ ni qjɔ ebi.

أُولَئِنَّهُمْ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْعَةٍ

15. qmɔ-orukan ti o sunmɔ ɔ.

يَتَسَاءَلُونَ مَرْبَةً

16. Tabi talaka (ti aini sɔdi agbejɛ) ti o di ɛni ilɛlɛ.

أَوْ مُسْكِنًا ذَا مَرْبَةً

17. Léhinna o wà ninu awon ɛniti o gbagbɔ ni ododo ti nwɔn ngba awon enia niyanju pe ki nwɔn ni ifarada ti nwɔn tun ngba awon enia niyanju pe ki nwɔn şe ãnú.

لَهُ كَانَ مِنَ الظَّالِمِينَ إِمْرَأٌ وَّ قَوْصَنْ

18. Awon wɔnyi ni èrò ɔwɔtun.

أُولَئِكَ أَخْنَثُوا نِسْنَةً

19. Şugbon awon ɛniti nwɔn şe aigbagbɔ si awon ãyah Wa, awon ni èrò ɔwɔ osi.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا ثَابَتْنَاهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْنَةِ

20. Lori wɔn, ina ni yio bo wɔn molè (ti atilékun rẽ).

عَلَيْهِمْ نَارٌ مَوْضِدَةٌ

(91) Suratul - Şamsi

Ni orukq Qloqun Ajokq aiye,
Aşakq ɔrun.

1. Mo fi orùn bura ati imolè rẽ.

وَالثَّمَنِ وَضَعْنَاهَا

2. Ati oşupa nigbati o (fi imolè rẽ) tèle e (orùn).

وَلَقْمَرٍ إِذَا لَلَّهُمَّ

3. Ati ɔsan nigbati o şipaya (qjɔ).

وَالنَّهَارٍ إِذَا جَلَّهَا

4. Ati oru nigbati o bo o daru.
5. Ati sanma ati bi a ti şe mo ọ.
6. Ati ilè ati titè rè.
7. Ati ẹmi kɔ̄kan p̄elu dida doğbadogba rè.
8. Nigbana O fi mo ọ èşé rè ati ipa ofin (Olóhun) mo rè.
9. Èniti o ba f̄o ẹmi rè mo dajudaju eleyini ti la.
10. Èniti o pa ẹmi rè loku (nipa iwa buburu) dajudaju o ti padanu.
11. Awon iran Samudu ti pe otitò nirò nipa igbérù gbónri wòn.
12. Nigbati olori buburu julò ninu wòn ja lò (bi ẹran lati lògun rakunmi).
13. Nigbana Ojişé Olóhun s̄o fun won pe: Abo rakunmi ti Olóhun niyi, ẹ je ki o mumi rè.
14. Nigbana nwòn pe e ni opuro, nwòn si gun (rakunmi na) pa. Nitorina Oluwa wòn si pa wòn r̄e nitori èşé wòn o si je ki iparun na kari wòn.
15. Atipe On kò paiya ohun ti o ti idi rè jade.

وَالْأَيْلَ إِذَا يَقْسَهَا ﴿٤﴾

وَالْمَسَاءُ وَمَا بَنَتْهَا ﴿٥﴾

وَالْأَرْضُ مَا أَحْصَنَهَا ﴿٦﴾

وَنَفَّسٌ وَمَا سَوَّهَا ﴿٧﴾

فَلَمْ يَمْهُمْ أَبُورُهَا وَنَفَّونَهَا ﴿٨﴾

فَدَأْلَمَ حَمَّانٍ زَكَّهَا ﴿٩﴾

وَفَدَ حَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴿١٠﴾

كَذَّبَتْ ثَمُودٍ طَغَوْنَهَا ﴿١١﴾

إِذَا نَبَعَتْ أَشْكَنَهَا ﴿١٢﴾

فَقَالَ رَبُّهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَافِعَةً لَهُ وَسُقْنَهَا ﴿١٣﴾

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَادْمَمَهُ عَنْهُمْ رَبُّهُمْ يَدْنِيهِمْ فَسَوَّنَهَا ﴿١٤﴾

وَلَا يَخَافُ عُثْنَهَا ﴿١٥﴾